Սարդարապատի Յուշահամալիրը

Յուշահամալիրի ճարտարապետն է Ռաֆայէլ Իսրայէլեանը, քանդակագործը՝ Արա Յարութիւնեանը։

Յուշահամալիրը կառուցուած է ճակատամարտի տեղը։

«Չանգակատունը» (35 մ բարձրութեամբ) կը հանդիսանայ համալիրի կեդրոնը։

«Չանգակատան» կուռ ուրուանկարը գծուած է կապոյտ երկնքին մէջ։

Անոր յօրինուածքը կազմուած է չորս վերասլաց մոյթերէ,

որոնց առանցքեն կ'երեւի երկինքի կապոյտը՝

ողողելով «Չանգակատունը» բոլոր կողմերեն։

Երեք շարքով կախուած են զանգերը։

Անոնք կարծես պատրաստ են զանգահարելու

եւ ոտքի հանելու ժողովուրդը վտանգի պահուն։

Յայ մեծանուն ճարտարապետ Ռաֆայէլ Իսրայէլեանը

նախագծած եւ Սարդարապատի յուշահամալիրին ձախ,

փոքր բարձունքի վրայ կառուցած է Յայաստանի ազգագրութեան

թանգարանի շենքը, որ իր ծաւալով ու գաղափարով լրացուցած եւ

ամբողջացուցած է համալիրը։

<u>Չարաւային (ետեւի) ճակատի երկու ութանիստ աշտարակներուն</u>

հեղինակը մեկը` Արագածին, միւսը` Արարատին ուղղուած երկու բացուածքլուսամուտ նախատեսած է։

Աւելի քան 30-ամեայ գործունէութեան ընթացքին թանգարանը

դարձած է պատմամշակութային յիշողութեան եւ

տեղեկատուութեան շտեմարան։

Թանգարանին մեջ կը ցուցադրուի հայոց աւանդական մշակոյթի համակարգը՝ կենսապահովման, սոցիալական, հոգեւոր մշակոյթներու տարրերով հանդերձ

Հ.Մ.Ը.Մ. Սուրիոյ Շրջ. Սկաուտ Խորհուրդ Թիւ 4/2020

Հրատարակչական Ցանձնախումբ

Հայաստանի Հանրապետութեան Զինանշան

ՄԱՅԻՍԵԱՆ ՅԱՂԹԱՆԱԿՆԵՐ

-1918 թուականի ՄԱՅԻՍ ամսուան 21-29 –ին տեղի ունեցաւ ՍԱՐԴԱՐԱՊԱՏ-ի (Արմաւիր) հերոսամարտը, ուր ասպատակող թուրքը ջախջախուելով խայտառակուեցաւ ու փախաւ, որուն յաջորդեց Հայաստանի Առաջին Հանրապետութեան հռչակումը՝ 28 Մայիս 1918-ին։

_Այնուհետեւ (9 Մայիս 1945) աւարտեցաւ Հայրենական Պատերազմը, որուն ընթացքին հայ ժողովուրդը զոհ տուաւ 300 000 հայ նահատակ։ Առաջին Համաշխարհային պատերազմին Գերմանացիք կը մեղսակցէին թուրքին ու կ'ըսէին. «Թող մնայ մէկ հայ աշխարհի երեսին եւ զայն բերէք ու դրէք Պերլինի թանգարանը..»։ Այդ թուականէն 30 տարիներ ետք, Խորհրդային Միութեան յաղթական հայ բարձրաստիձան զինուորականը՝ Նուէր Սաֆարեան 1945 –ի Մայիսին մտաւ Պերլին։

-9 Մայիսին, «Հարսանիք Լեռներում» անուն գործողութեամբ ազատագրուեցաւ հերոսական Արցախի Մշակոյթի քաղաք ՇՈԻՇԻ-ն՝ ազերի վոհմակներէն, փառքի դափնեպսակ մը եւս աւելցնելով հայ մարդու քաջագործութեան ու զինուորական հմտութեան ու տաղանդին վրայ։

Արիւնից ծորած երիզ մի կարմիր, Երկնքից պոկուած կտոր մի կապոյտ, Հասուն հասկերի շող նարնջագոյն, Եւ վեց դարերի խաւարի վրայ

Դրօշ Եռագոյն...

Անդրանիկ Ծառուկեան

Հայաստանի ազգային դրօշակը որդեգրուեցաւ խորհրդային առաջին ժողովին,

1 Օգոստոս 1918-ին։ Դրօշակին գոյները Ճշդուեցան հորիզոնական՝

կարմիր, կապոյտ եւ նարնջագոյն։

Գոյներուն իմաստները` դրօշակին կարմիրը կը նշանակէ արիւն,

կապոյտը կը նշանակէ երկինքը,

իսկ նարնջագոյնը` ցորենը։

Ազգային զինանշանի որդեգրումը կատարուեցաւ աւելի ուշ,

Յունիս 1920-ին , երբ Հայաստանի կառավարութիւնը հաստատեց ձարտարապետ

Ալեքսանդր Թամանեանի կազմած եւ գեղանկարիչ Յակոբ Կոձոյեանի գծած

զինանշանին նախագիծը։ Զինանշանին կեդրոնը կը գտնուի վահանաձեւ

տարածութիւն մը բաժնուած չորս մասի։

Իւրաքանչիւր մասի մէջ զետեղուած են Հայաստանի չորս թագաւորութիւններու զինանշանը Արտաշէսեան, Արշակունեան,Բագրատունեան և Ռուբինեան։

Մէջտեղը պատկերուած են Մեծ ու Փոքր Մասիսները եւ անոնց վերեւ

Հ.Հ «Հայաստանի Հանրապետութեանը»տառերը։

Վահանին աջ ու ձախ կողմերը կան արծիւ մը եւ առիւծ մը,

իսկ ներքեւը կ'երևին սուր, գրիչ, հասկեր ու շղթայ։

Արծիւն ու առիւծը կը խորհրդանշեն ուժն ու կորովը,

ներքեւը գտնուող սուրը, գրիչը , հասկերը ու շղթան կը բացատրուին հետեւեալ ձևով.

-Սուրը կը խորհրդանշէ ուժը։

-Գրիչը կը խորհրդանշէ մտաւորական եւ մշակութային այն արժէքները,

որոնք ժողովուրդ մը կը պահեն։

-Հասկերը կը խորհրդանշեն երկրի արդիւնաբերութիւնը եւ հարստութիւնը։ Շղթան կը խորհրդանշէ այն կղպանքը, որով կը պահպանենք երկրին սահմանները եւ չենք արտօներ, որ օտարները խորտակեն զանոնք։